

Cuvântul Vieții

Februarie 2023

„Tu ești Dumnezeu care mă vede” (cf Gen 16,13).

Versetul Cuvântului vieții din această lună este luat din Cartea Genezei. Cuvintele sunt rostite de Agar, sclava Sarei dată lui Abraham în căsătorie, pentru că nu putea să aibă copii și să asigure o descendență. Când Agar a aflat că este însărcinată, s-a simțit superioară stăpânei sale. Maltratările primite de la Sara o forțaseră atunci să fugă în pustiu. Și chiar acolo are loc o întâlnire unică între Dumnezeu și femeie, care primește o promisiune de descendență similară cu cea făcută de Dumnezeu lui Abraham. Copilul care se va naște se va numi Ismael, ceea ce înseamnă „Dumnezeu a ascultat”, pentru că a adunat suferința lui Agar și i-a dăruit un neam.

„Tu ești Dumnezeu care mă vede”

Reacția lui Agar reflectă ideea comună în lumea antică că oamenii nu pot susține o întâlnire prea apropiată cu divinul. Agar este surprinsă și recunoscătoare că a supraviețuit acestei întâlniri. Ea cunoaște iubirea lui Dumnezeu tocmai în pustiu, locul privilegiat în care se poate avea experiența unei întâlniri personale cu El. Agar îi simte prezența și se simte iubită de un Dumnezeu care a „văzut-o” în această situație dureroasă, un Dumnezeu

căruia îi pasă și care își înconjoară făpturile cu iubire. „Nu este un Dumnezeu absent, îndepărtat, indiferent față de soarta umanității, cât și față de soarta fiecăruia dintre noi. O experimentăm de multe ori. El este aici cu mine, este mereu cu mine, știe totul despre mine și îmi împărtășește fiecare gând, fiecare bucurie, fiecare dorință, duce cu mine fiecare îngrijorare, fiecare încercare a vieții mele»¹.

„Tu ești Dumnezeul care mă vede”

Acest Cuvânt al Vieții reînvie o certitudine și ne mângâie: nu suntem niciodată singuri în călătoria noastră, Dumnezeu există și ne iubește. Uneori, ca și Agar, ne simțim „străini” pe acest pământ, sau căutăm modalități de a scăpa din situații grele și dureroase. Dar trebuie să fim siguri de prezența lui Dumnezeu și de relația noastră cu Acela care ne eliberează, ne liniștește și ne permite mereu să o luăm de la capăt.

Aceasta a fost experiența lui P. care a trăit singură perioada pandemiei. Ea spune: «De la începutul închiderii totale a fiecărei activități din țara noastră, sunt singură în casă. Nu am pe cineva fizic lângă mine cu care să pot împărtăși această experiență și încerc să ocup ziua cum pot. Dar pe măsură ce zilele trec, mă descurajez din ce în ce mai mult. Mi-e foarte greu să adorm noaptea. Simt că nu mai pot scăpa din acest coșmar. Totuși, simt cu tărie că trebuie să mă încredințez complet lui Dumnezeu și să cred în iubirea Lui. Nu am nicio îndoială cu privire la prezența Sa care mă însoțește și mă mângâie în aceste luni de singurătate. Din mici semnale care vin de la frați înțeleg că nu sunt singură. La fel ca atunci când sărbătorind online ziua de naștere a unei prietene,

¹ C. Lubich, Cuvântul vieții, iulie 2006, in eadem, *Parole di Vita*, îngrijită de Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma 2017) p. 785.

primesc imediat după aceea o felie de tort de la vecina mea de casă”.

„Tu ești Dumnezeu care mă vede”

Apărați de prezența lui Dumnezeu, și noi putem fi mesageri ai iubirii Sale. Într-adevăr, suntem chemați să vedem nevoile celorlalți, să-i ajutăm pe frații noștri în pustiurile lor, să le împărtășim bucuriile și necazurile. Efortul este acela de a ne ține ochii deschiși asupra umanității în care suntem cufundați și noi.

Putem să ne oprim și să ne apropiem de cei care caută un sens și un răspuns la multele întrebări „de ce?” ale vieții: prieteni, rude, cunoștințe, vecini, colegi de muncă, oameni în dificultate economică și poate marginalizați social.

Ne putem aminti și împărtăși acele momente prețioase în care am întâlnit iubirea lui Dumnezeu și am redescoperit sensul vieții noastre.

Putem înfrunta împreună dificultățile și descoperi în pustiuri că traversăm prezența lui Dumnezeu în istoria noastră, care ne ajută să continuăm călătoria cu încredere.

Sub îngrijirea Patriziei Mazzola și a echipei *Cuvântul vieții*

